

Vai nevarētu arī citādi?

**PĀRIEŠANA VĀCU SAIMNIECĪBĀ MASA VIEGLA, BET ATSEVIŠKI
LOTI APGRŪTINĀTA**

Britu joslā vācu pārvaldē jau pārgājušas vairākas DP nometnes. Maija pirmā pusē pārpēma arī Augustdorfas novietni Ziemelreinā-Vestfālē; patlaban jaunā dokumentācija notiek Heksteras polu nometnē, bet ar 1. jūniju sāks pārņemt Minsteres transitcentru.

Pati pārņemšanas un dokumentācijas gaita, attiecīgai komisijai ierodties tieši nometnē, rit samērā ātri un ierēdpi vajadzīgās veidlapas parasti izpilda 15—20 minūtēs; kopā ar fotografiķanos un kennkartes saņemšanu visa procedūra vienai personalai aizņem 30—40 minūtes, tā kā katru dienu dokumentē 150—200 cilvēku. Procesa gaitu var kāpināt, piesaistot vairāk darbinieku, kas izpilda vajadzīgās veidlapas. Komisijās parasti viņu skaits svārstās starp 5—10, lai

vienā stundā varetu pēc slidošās lentas izlaist cauri 20—40 cilvēku.

Bet ne visi var ierasties komisijā šajā laikā. Dala DP ārstējas slimnīcās, dala jau iesaistīta emigrācijas procesā un atrodas transitcentros valēlā uz tiem. Pieredze rāda, ka vieniem dokumentēšanās izvēras ilga un sarežģita.

Lūk, ko rāda Ziemelreinas-Vestfāles piemērs. Kopš nobeigta dokumentēšana Augustdorfas nometnē, cilvēkus no slimnīcām un transitcentriem sūta uz Minsteru, kur reizi nedēļā ierodas komisija, ja sapulcējušos skaits nav mazāks par 150. Uz pamatnometnēm viņi atgriezties nevar, ja no aprūpes izskaitīti, līdz dokumentācijas nokārtošanai. Tā tagad daudziem, kas tikko nākuši no slimnīcām un kuriem vēl labu laiku būtu vajadzīgs miers un ārstēšanās mājās, nedēlu vai vairāk jāpavada Minsterē transitcentra caurbraucēju mitnē, kur nav ne atpūtas, nedz mediciniskās palīdzības. Vai nebūtu vienkāršāk pašai komisijai apmeklēt slimnīcas un DP dokumentēt uz vietas? Apgabala DP slimnīcā Zalkotenā vien ir ap 150—200 DP slimnieku, kam visiem tagad jāmēro gaļais atpakalcelš un jāpacieš grūtības un neērtības Minsteres tautu jūkli transīta kazarmās. Līdz pamatnometnēm viņiem būtu jāmēro 30—50 km, bet tagad caur Minsteri iznāk 250—300 km. Uz šādām un līdzīgām neērtībām jāvērš visu DP uzmanība un jāieteic katrā ziņā būt klāt nometnē pārņemšanas procesos. Pēc pašreizējās kārtības te būs grūti ko grozīt, jo dokumentācijas nobeigumā DP atņem līdzšinējo indeksa karti un tās vietā izsniedz apliecību par tiesībām uz IRO aizsardzību. To izdod, pārbaudot skrīningu dokumentus, ko personīgi veic pati IRO apgabala attiecīgās nodalas vadītāja.

Notiek arī citādi kuriozi. Cilvēku, kas kā noraidīts atgriežas atpakaļ no Ventorfas, nekavējoties nosūta dokumentācijai uz Minsteri, kur viņi paliek 7—14 dienas. Pa to laiku pamatnometnes stacijā plenāk viņa bagāža. Bez viņa paša to nevar izņemt, un tā krājas uzglabāšanas maksā. Kādam DP Augustdorfā tā sanāca DM 30,00—40,00. Kas maksājumu kārtos? Nometnei tādām vajadzībām nav līdzekļu, bet to trūkst arī pašam DP, kas pie tam nemaz nav vainīgs, ja bagāža laikā netiek izņemta.

Latvija 01.06.1950